ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ ເລກທີ 137 /ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18.4.2014

ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍຄົນພິການ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 27 ທັນວາ 2006;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ ສະບັບເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ທັນວາ 2011;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປິ່ນປົວ ສະບັບເລກທີ 09/ສພຊ,ລົງວັນທີ 09 ພະຈິກ 2005;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 04/ ສພຊ, ລົງວັນທີ 3 ກໍລະກົດ 2007;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ສະບັບເລກທີ 0505/ຮສສ, ລົງວັນທີ 24 ກຸມພາ 2014.

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະມາດຕະການໃນການປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຄົນພິການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນພິການໄດ້ຮັບການກັນພະຍາດ, ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ການປິ່ນປົວ, ການຟື້ນຟູສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການມີອາຊີບທີ່ໝັ້ນຄົງ, ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ແຫຼ່ງທຶນ, ສະຖານທີ່ບໍລິການ ແລະການຈັດຕັ້ງຂອງຄົນພິການ, ແນໃສ່ລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ຄົນພິການ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການພັດທະນາຕົນເອງ, ເພິ່ງຕົນເອງ ແລະສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳຕ່າງໆໃນສັງຄົມ.

ມາດຕາ 2 ຄົນພິການ

ຄົນພິການ ແມ່ນຜູ້ມີຄວາມບົກຜ່ອງ ຫຼືສູນເສຍໜ້າທີ່ການຂອງອະໄວຍະວະ ແລະ ອົງຄະສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ມັນສະໝອງ, ສະຕິປັນຍາ ລວມທັງການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ ແລະການປາກເວົ້າ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກສາຍເຫດຂອງຄວາມເປັນພິການ, ຊຶ່ງຄວາມເປັນພິການນັ້ນ ໄດ້ເປັນອຸປະສັກໃນການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳປະຈຳວັນ ແລະການເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳທາງສັງຄົມຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພິການ ໝາຍເຖິງ ຄວາມບົກຜ່ອງ ຫຼືການສູນເສຍໜ້າທີ່ການຂອງອະໄວຍະວະ ຫຼືອົງຄະຂອງຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ມັນສະໝອງ, ສະຕິປັນຍາ, ການເບິ່ງ, ການໄດ້ຍິນ ແລະການປາກເວົ້າ;
2. ການຈຳແນກຄວາມເປັນພິການ ໝາຍເຖິງ ທຸກການປະພຶດທີ່ມີລັກສະນະລັງກຽດ, ສຽດສີ, ເຍາະເຍີ້ຍ, ກີດກັ້ນ, ຈຳກັດ ແລະປະຕິເສດຕໍ່ຄົນພິການ;
3. ການສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງ ແລະປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ ຕຶກ, ອາຄານ, ຖະໜົນ, ຫົນທາງ ແລະສະຖານທີ່ບໍລິການຕ່າງໆ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຄົນພິການ;
4. ເຄື່ອງຄ້ຳຊູ ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຕ່າງໆ ແລະການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນພິການ ເຊັ່ນ ອົງຄະທຽມ, ຫູາບຂາທຽມ, ໄມ້ຄ້ອນເທົ້າ, ໄມ້ຄ້ຳເທົ້າ ແລະອື່ນໆ;
5. ເຄື່ອງຊ່ວຍຊູ ໝາຍເຖິງ ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ສຳລັບການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຕ່າງໆ ແລະການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນພິການ ເຊັ່ນ ລໍ້ເລື່ອນ, ລໍ້ໂຍກ, ຫູາບເລົ່າຄີງ ແລະອື່ນໆ;
6. ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ວັດ, ສວນສາທາລະນະ, ແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວ, ສະໜາມກິລາ, ສະໜາມບິນ, ທ່າເຮືອ, ຕະຫຼາດ, ສະຖານີຈອດລົດ, ປ້ຳນ້ຳມັນ, ສະຖານທີ່ຈັດງານ, ທະນາຄານ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ຕໍ່ຄົນພິການ

ລັດ ສົ່ງເສີມສິດທິອັນຊອບທຳຂອງຄົນພິການ ດ້ວຍການສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົນພິການ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ, ເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູ, ປິ່ນປົວ, ຟື້ນຟູສຸຂະພາບ, ການສຶກສາ, ການຝຶກວິຊາຊີບ, ການມີວຽກເຮັດງານທຳ, ການເຂົ້າເຖິງສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອພັດທະນາຕົນເອງ ແລະກຸ່ມຕົນເອງ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງ ສະມາຄົມຄົນພິການ, ມູນນິທິ ແລະກອງທຶນພັດທະນາຄົນພິການ, ສຶກສາອົບຮົມ ແລະປູກຈິດສຳນຶກໃຫ້ປວງຊົນເຂົ້າໃຈ, ເມດຕາ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ປົກປ້ອງສິດທິຂອງຄົນພິການ ລວມທັງການປ້ອງກັນຄວາມເປັນພິການ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະສົ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານທຶນຮອນ, ເຕັກນິກວິຊາການ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຄົນພິການ.